

Eskici

– _nokta_ · 23 Ekim 2021

Soğuk zamanlara medet dilimin ucunda
kırılıyor dünya ,
Yüreği koltuk altında dik duruşlu yılmaz
oluyorum güneyden
Zulada birikmiş kan torbaları ,
Çıkamaz çıkışlarda gözlerime dolanıyor
ölüm sapakları .
Kellesi yazgısına boyun eğmiş düşlerim ,
Geçmişin kuytu bir yerindeyim ,
Kulağımda yapraklardan önce düşen mermi
sesleri
Sol bırakıyor beni ;
Partizan gülüşleri ,
Camlar kırık , canlar kırık
Bugünde ayaz var cehennemde
Söylesene eskici kapatmalımıyım gözlerimi.

Kasırga gittikçe yaklaşıyor beynimin en
uzak köşesinden .
Yargısız infazlar çoğalıyor avuçlarımda ,
Kimse bilmezki sürgündeki yüreğinin
gerçekliğini
Yirmi yıllık bir kayaya yaslanmışken sırtımı;
İsmimi dağların keko gülüşlerinden
aldıysam suç benim mi?
Başkalaşıyor isyanlarım başkalarının
ağzında ,
Senin gibi öptüğüm kızlarda gelmiyor
aklıma
Onlarca yılın saniyelere denk geldiği ,
Şubat'ın dört yılda bir yirmidokuz sayısına
gönül verdiği ,
Akrebin iğnesinde paslanıyor sürgünlüğüm

Söylesene eskici kafama sıkıp gitmelimi .

Dönüşü olmayan sabahın gecesinden
sana bir şiir bırakıyorum ,
Ben gibi duruyorum yanağına ,
Ve yine ağzı bozuk bir ben geçiyor
yanımdan .
Sataşyorum dünyaya ,
Denizi gezdiriyorum cennet mekan
çocukların yüzlerinde ,
Çift ilmik asıyorum özgürlüğümü annemin
ağaran saçlarından
Şimdi sandalyemin ayak uçlarında ,
beni göğe yükseltecek gitmek fiili .
Yabancı kaldım kendime ;
Özgün bir sevdanın içinde ölümü düşündüm
dün gece
Söylesene eskici tutabilirmiyiz güneşi .

Ve işte ben ;
Alnımda bilinmeyen yolların taşlarını
süpürürüm durmadan ,
Zıvanasından çıkarım tüm yasakların ,
Ne kadar gerçek olursa yazdıklarım ,
O kadar derine gömeceğim yüzümdeki
kırıkları ...
Söylesene eskici korku ölümden döndürürmü
kimseyi ...

nokta